

Anonymizované znění

Překlad

C-159/21 - 1

Věc C-159/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

11. března 2021

Předkládající soud:

Fővárosi Törvényszék (Maďarsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

27. ledna 2021

Žalobce:

GM

Žalovaní:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Alkotmányvédelmi Hivatal

Terrorelhárítási Központ

Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti, Maďarsko)

(*omissis*) V soudním řízení správním ve věcech azylu (*omissis*) mezi **GM** ([*omissis*] Budapešť (*omissis*), **žalobcem**, (*omissis*) a **Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság** (Státní generální ředitelství cizinecké policie, Maďarsko) (*omissis*) Budapešť (*omissis*), **prvním žalovaným**, (*omissis*) **Alkotmányvédelmi Hivatal** (Úřad pro ochranu ústavy, Maďarsko) (*omissis*) Budapešť (*omissis*), **druhým žalovaným**, (*omissis*) a **Terrorelhárítási Központ** (Středisko pro boj proti terorismu, Maďarsko) (*omissis*) Budapešť (*omissis*), **třetím žalovaným**, vydává Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti) toto

usnesení:

Zdejší soud zahajuje řízení o rozhodnutí o předběžné otázce před Soudním dvorem Evropské unie za účelem podání výkladu některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“).

Zdejší soud pokládá Soudnímu dvoru Evropské unie tyto předběžné otázky:

1. Musí být čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 1 písm. d) a odst. 2, čl. 23 odst. 1 písm. b) a čl. 45 odst. 1 a 3 až 5 procedurální směrnice ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vykládány v tom smyslu, že stanoví, že v případě uplatnění výjimky související s důvodem bezpečnosti státu podle čl. 23 odst. 1 této směrnice má orgán členského státu, který přijal ve věci mezinárodní ochrany rozhodnutí o zamítnutí nebo odnětí statusu založené na důvodu bezpečnosti státu, jakož i specializovaný orgán, který určil jeho důvěrnou povahu, povinnost zajistit, aby bylo žadateli, uprchlíkovi nebo cizinci požívajícímu doplňkové ochrany, případně jejich právnímu zástupci, zaručeno za všech okolností právo na přístup alespoň k podstatě důvěrných nebo utajovaných informací, z nichž vychází rozhodnutí založené na výše uvedeném důvodu, jakož i právo použít tyto informace či údaje v rozhodovacím řízení, když podle tvrzení odpovědného orgánu by takové sdělení bylo v rozporu s důvodem bezpečnosti státu?

2. V případě kladné odpovědi, co přesně se rozumí pojmem „podstata“ důvěrných důvodů, na nichž je toto rozhodnutí založeno, při uplatnění čl. 23 odst. 1 písm. b) procedurální směrnice ve spojení s články 41 a 47 Listiny?

3. Musí být čl. 14 odst. 4 písm. a) a čl. 17 odst. 1 písm. d) kvalifikační směrnice, jakož i čl. 45 odst. 1 písm. a) a odst. 3 a 4 a bod 49 odůvodnění procedurální směrnice vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž k odnětí nebo vyloučení statusu uprchlíka nebo cizince požívajícího doplňkové ochrany dochází na základě rozhodnutí bez odůvodnění, které je založeno výlučně na automatickém odkazu na povinné a závazné stanovisko specializovaného orgánu, které rovněž není odůvodněno a ve kterém se uvádí, že je ohrožena bezpečnost státu?

4. Musí být body 20 a 34 odůvodnění, článek 4, čl. 10 odst. 2 a odst. 3 písm. d) procedurální směrnice a čl. 14 [odst.] 4 písm. a) a čl. 17 [odst.] 1 písm. d) kvalifikační směrnice vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž zmíněný specializovaný orgán provádí analýzu důvodu vyloučení a přijímá meritorní rozhodnutí v řízení, které není v souladu s hmotněprávními a procesními ustanoveními procedurální směrnice a kvalifikační směrnice?

5. Musí být čl. 17 odst. 1 písm. b) kvalifikační směrnice vykládán v tom smyslu, že brání vyloučení, které je založeno na okolnosti nebo trestném činu, které byly známy již před vydáním rozsudku nebo konečného rozhodnutí o přiznání statusu uprchlíka, avšak nepředstavovaly důvod vyloučení v souvislosti s přiznáním statusu uprchlíka ani v souvislosti s doplňkovou ochranou?

Odůvodnění

I. Předmět sporu v původním řízení a relevantní skutečnosti

Žalobce je syrský státní příslušník, který požádal o azyl v roce 2005, kdy vykonával trest odnětí svobody, ke kterému byl v roce 2002 pravomocně odsouzen v trestním řízení za neoprávněné držení značného množství omamných látek. Žalobci byl přiznán status „přijaté osoby“¹, avšak v roce 2010 mu byl tento status odejmut na základě revize zmíněného statusu, která byla potvrzena rozhodnutím soudu. V roce 2011 podal žalobce znovu žádost o přiznání statusu uprchlíka a na základě této žádosti mu Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti) rozsudkem ze dne 29. června 2012 přiznal status uprchlíka *sur place*. Následně, v roce 2019, bylo z moci úřední zahájeno správní řízení o odnětí statusu uprchlíka[;] opravný prostředek podaný proti tomuto správnímu rozhodnutí [rozhodnutí (*omissis*) ze dne 15. července 2019] byl projednán před předkládajícím soudem v soudním řízení správním, v němž byl žalobci odňat status uprchlíka, přestože bylo prohlášeno, že je namístě uplatnit zákaz navrácení. Třetí žalovaný (Středisko pro boj proti terorismu) a druhý žalovaný (Úřad pro ochranu ústavy) v tomto soudním řízení správním předložili ve zmíněném správním řízení stanovisko, v němž dospěli k závěru, že setrvání žalobce v Maďarsku ohrožuje bezpečnost státu. Na základě výše uvedeného měl azylový orgán za to, že existuje důvod vyloučení žalobce z přiznání statusu uprchlíka a statusu cizince požívajícího doplňkové ochrany.

II. Základní body argumentace účastníků řízení

Právní zástupce žalobce navrhl po zahájení soudního řízení, aby předkládající soud zahájil řízení o rozhodnutí o předběžné otázce před Soudním dvorem Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“)[;] namítl přitom v podstatě, že mu nebyl poskytnut přístup k podstatě „důvěrných“ údajů, na nichž se zakládalo ohrožení bezpečnosti státu, a že i kdyby mu byl tento přístup poskytnut, stejně by mu v použití těchto údajů v soudním řízení bránily platné právní předpisy. Zdůraznil, že i z relevantního výkladu poskytnutého Soudním dvorem vyplývá, že azylový orgán musí provést individuální posouzení žádosti a nesmí své rozhodnutí

¹ – Pozn. překl.: doslovný překlad výrazu „befogadott“, kterým se označuje jeden ze statusů stanovených maďarským zákonem o azylu pro osoby, jimž nebyl přiznán status uprchlíka ani status doplňkové ochrany, ale vůči nimž je třeba uplatnit zásadu nenavracení a strpět tak jejich pobyt na území.

zakládat pouze na závěrech stanoviska předloženého specializovaným orgánem (v oblasti bezpečnosti státu). Kromě toho zastával žalobce názor, že maďarské právní předpisy – aniž to umožňuje unijní právo – doplňují důvody vyloučení, jež vedou k odnětí statusu, o další důvod vyloučení, který je v rozporu s unijním právem.

Druhý žalovaný a třetí žalovaný, v postavení specializovaných orgánů, odkázali na okolnosti zjištěné v jejich vlastních řízeních a zaznamenaných do utajovaného spisu a setrvali na svých závěrech ohledně ohrožení bezpečnosti státu.

Azylový orgán, který je označen jako první žalovaný, zdůraznil výsledky konzultace se specializovanými orgány označenými jako druhý a třetí žalovaný, podle nichž setrvání žalobce na území Maďarska ohrožuje bezpečnost státu. Ve světle výše uvedeného zastává azylový orgán názor, že žalobci nelze přiznat ani status uprchlíka, ani status osoby požívající doplňkové ochrany.

III. Relevantní právní ustanovení

Unijní právo

Unijní právo týkající se první a druhé předběžné otázky:

1. Procedurální směrnice: čl. 11 odst. 2, čl. 12 odst. 1 písm. d) a odst. 2, čl. 23 odst. 1 písm. b), čl. 45 odst. 1 a 3 až 5
2. Listina: články 41 a 47

Unijní právo týkající se třetí a čtvrté předběžné otázky:

1. Kvalifikační směrnice: čl. 14 odst. 4 písm. a) a čl. 17 odst. 1 písm. d)
2. Procedurální směrnice: článek 4, čl. 10 odst. 2 a odst. 3 písm. d), čl. 45 odst. 1 písm. a) a odst. 3 a 4, jakož i body 20, 34 a 49 odůvodnění

Unijní právo týkající se páté předběžné otázky:

Kvalifikační směrnice: čl. 17 odst. 1 písm. b)

Maďarské právní předpisy

Maďarské právo týkající se první a druhé předběžné otázky:

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (zákon č. LXXX z roku 2007 o právu na azyl; dále jen „zákon o právu na azyl“):

§ 57

4

(1) V řízeních upravených tímto zákonem vydává specializovaný orgán stanovisko k technickým otázkám, jejichž posouzení spadá do jeho působnosti. [...]

(3) Azylový orgán se nesmí odchýlit od stanoviska vydaného specializovaným orgánem, pokud rozhodnutí o obsahu tohoto stanoviska nespadá do jeho působnosti. [...]

A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (zákon č. CLV z roku 2009 o ochraně utajovaných informací; dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“):

§ 3

1. Utajované informace:

a) vnitrostátní utajovaná informace: jakákoli informace spadající do oblasti veřejných zájmů, jež by mohly být utajením chráněny, označená stupněm utajení v souladu s formálními požadavky stanovenými tímto zákonem nebo právními předpisy přijatými na základě tohoto zákona, v souvislosti s nímž orgán odpovědný za utajení určil v řízení o utajení, že šíření této informace, jakož i její neoprávněné nabytí, změna nebo použití, zpřístupnění neoprávněné osobě nebo odmítnutí přístupu k ní oprávněné osobě, během doby její platnosti a bez ohledu na její formu narušuje nebo přímo ohrožuje (dále jen souhrnně „poškozuje“) některý z veřejných zájmů, jež by mohly být utajením chráněny, a s ohledem na obsah této informace omezil její šíření a dostupnost v rámci utajení; [...]

(omissis) [definice, které nejsou pro tuto žádost relevantní]

§ 11

(1) Dotčená osoba je oprávněna získat přístup ke svým osobním údajům považovaným za vnitrostátní utajované informace, a to na základě povolení k přístupu vydaného orgánem odpovědným za utajení, aniž musí podstoupit osobní bezpečnostní prověrku. Dříve než dotčená osoba získá přístup k vnitrostátním utajovaným informacím, je povinna učinit písemné prohlášení o důvěrnosti a dodržet pravidla ochrany vnitrostátních utajovaných informací.

(2) Na žádost dotčené osoby rozhodne orgán odpovědný za utajení do 15 dnů o tom, zda přizná povolení k přístupu. Pokud přístup k informacím poškozuje veřejný zájem, který je důvodem k utajení, orgán odpovědný za utajení povolení přístupu odepře. Toto odepření povolení přístupu je orgán odpovědný za utajení povinen odůvodnit.

(3) Bylo-li povolení přístupu odepřeno, dotčená osoba je oprávněna napadnout zmíněné rozhodnutí správní žalobou. Pokud soud žalobě vyhoví, orgán odpovědný za utajení je povinen udělit povolení přístupu. Soud rozhoduje ve věci s vyloučením veřejnosti. Rozhodovat v tomto řízení může pouze soudce, který byl

podroben národní bezpečnostní prověrce v souladu se zákonem o národních bezpečnostních službách. Žalobce ani osoba účastníci se řízení jakožto vedlejší účastník řízení na podporu žalobce, jakož ani jejich právní zástupci, nemají během řízení přístup k utajovaným informacím. Další osoby, které vstoupí do řízení jakožto vedlejší účastníci, jakož i jejich právní zástupci, mají přístup k utajovaným informacím pouze tehdy, pokud podstoupili národní bezpečnostní prověrku v souladu se zákonem o národních bezpečnostních službách.

§ 12

(1) Osoba odpovědná za správu utajovaných informací je oprávněna odepřít dotčené osobě přístup k jejím osobním údajům, pokud by výkon tohoto práva mohl ohrozit veřejný zájem, který je utajením chráněn.

(2) Pokud jsou před soudem uplatňována práva dotčené osoby, ustanovení § 11 odst. 3 se použijí obdobně na soud, který rozhoduje ve věci, a na přístup k utajovaným informacím.

§ 13

(1) Utajované informace mohou být použity pouze osobou, která je k tomu oprávněna na základě výkonu státní nebo veřejné funkce a která s výhradou výjimek stanovených zákonem disponuje

a) platnou osobní bezpečnostní prověrkou pro příslušný stupeň utajení informací, které mají být použity,

b) prohlášením o důvěrnosti a

c) povolením k použití. [...]

(5) Není-li v zákoně stanoveno jinak, náleží soudu, aby uplatnil nezbytné nařizovací pravomoci za účelem rozhodnutí ve věcech přidělených na základě rozvrhu práce, aniž se vyžaduje národní bezpečnostní prověrka, osobní bezpečnostní prověrka, prohlášení o důvěrnosti či povolení k použití.

Maďarské právo týkající se třetí a čtvrté předběžné otázky:

Zákon o právu na azyl:

§ 8

(4) Status uprchlíka se nepřiznává cizinci, který svým pobytem na území Maďarska ohrožuje bezpečnost státu.

§ 15

„Doplňková ochrana se nepřiznává cizinci, [...]

b) svým pobýtem na území Maďarska ohrožuje bezpečnost státu“.

Maďarské právo týkající se páté předběžné otázky

Zákon o právu na azyl:

§ 15

Doplňková ochrana se nepřizná cizinci, [...]

ab) ve vztahu k němuž existuje důvod vyloučení podle § 8 odst. 5;

§ 8

(5) Status uprchlíka se nepřizná cizinci, kterého soud

a) odsoudil pravomocným rozsudkem k trestu odnětí svobody v délce nejméně pěti let za spáchání úmyslného trestného činu,

b) odsoudil pravomocným rozsudkem k trestu odnětí svobody za spáchání opakovaného trestného činu, mnohonásobně opakovaného trestného činu nebo mnohonásobně opakovaného násilného trestného činu,

c) odsoudil pravomocným rozsudkem k trestu odnětí svobody v délce nejméně tří let za spáchání trestného činu proti životu, tělesné integritě nebo zdraví, trestného činu ohrožujícího zdraví, trestného činu proti lidské svobodě, trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, trestného činu rušení veřejného pořádku, trestného činu proti bezpečnosti státu nebo trestného činu rušení činnosti orgánu veřejné správy.

IV. Odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

První a druhá předběžná otázka

Z relevantní judikatury Kúria (Nejvyšší soud, Maďarsko) vyplývá, že procesní práva dotčených osob jsou zaručena pouhou skutečností, že soud, který provádí přezkum správního rozhodnutí založeného na utajovaných informacích, je oprávněn nahlédnout do dokumentů specializovaného orgánu, které tyto utajované informace obsahují. Není proto nutné, aby bylo dotčené osobě umožněno seznámit se s dotčenými informacemi nebo alespoň s jejich podstatou, a použít je.

Judikatura Soudního dvora týkající se omezení práv v souvislosti s rozhodnutími založenými na důvěrných informacích je obsažena zvláště ve věcech C-300/11 a C-593/10.

V případě žalobce je rozhodnutí azylového orgánu, jímž byl žalobce vyloučen z mezinárodní ochrany, založeno pouze na skutečnosti, že oba specializované

orgány, které se účastnily řízení (druhý a třetí žalovaný), ve svých stanoviscích prohlásily, že setrvání žalobce v Maďarsku „ohrožuje bezpečnost státu“. Azylový orgán neznal důvody, z nichž toto stanovisko specializovaného orgánu vycházelo, včetně utajovaných informací.

Žalobce ani jeho právní zástupce nemohli uplatnit argumenty k neodůvodněnému stanovisku specializovaného orgánu, jež obdržel příslušný azylový orgán ve správním řízení, ani zpochybnit důvody, na kterých se zakládá, již ve správním řízení. Zákon o ochraně utajovaných informací přiznává žalobci možnost podat žádost o přístup k utajovaným informacím týkajícím se jeho osoby, avšak ani tehdy, kdyby mu byl přístup k utajovaným informacím poskytnut, neměl by možnost je použít ve správním nebo soudním řízení. [Žalování v původním řízení, Úřad pro ochranu ústavy a Středisko pro boj proti terorismu, ve své odpovědi na žádost o informace veřejného zájmu, kterou podal Magyar Helsinki Bizottság (Maďarský helsinský výbor), uvedli, že nevyhověli ani jedné ze žádostí podaných v roce 2019 a v prvním pololetí roku 2020, v nichž dotčené osoby žádaly o poskytnutí přístupu k utajovaným informacím, jež se těchto osob týkají].

Pokud nemá žalobce právo informace použít, znamená to, že i kdyby se seznámil s důvěrnými informacemi, nemá možnost uplatnit argumenty k důvodům, na nichž je založeno rozhodnutí přijaté v azylovém řízení, a potažmo ani možnost uplatnit argumenty na podporu nepoužitelnosti důvodu vyloučení.

Zákon o ochraně utajovaných informací neumožňuje, aby specializovaný orgán, který rozhoduje o povolení přístupu, vyhověl žádosti o přístup alespoň v částečném rozsahu a sdělil podstatu důvodů, na nichž je založeno stanovisko vypracované výše uvedeným orgánem.

Přestože má soud přezkoumávající legalitu rozhodnutí přijatého ve věcech azylu a stanoviska vypracovaného specializovaným orgánem, z něhož zmíněné rozhodnutí vychází (což nastalo v projednávaném případě před předkládajícím soudem), právo na přístup k důvěrným nebo utajovaným informacím, nemůže tyto informace nijak konkrétně využít, a to ani v původním řízení, a není mu umožněno, aby v této souvislosti učinil nějaké prohlášení či dospěl k nějakému zjištění, a to ani v soudním řízení, ani v rozsudku. V rozsudku, který tento soud vydá, by proto zjevně chyběly skutečnosti a okolnosti, o něž by se mohla v této souvislosti opírat jeho posouzení.

Soud je povinen provést přezkum správního rozhodnutí a vyjádřit se v posledním stupni k použitelnosti důvodu vyloučení, který vychází z důvěrných nebo utajovaných informací, aniž měl žalobce, případně jeho právní zástupce, možnost uplatnit na svou obranu ani argumenty či skutečnosti, jimiž by mohl vyvrátit [použitelnost] tohoto důvodu ve svém konkrétním případě. Soud může nanejvýš rozhodnout o tom, zda lze utajovanými informacemi, kterých se zmíněný orgán dovolává, odůvodnit závěr, k němuž dospěl specializovaný orgán, avšak není mu umožněno uvést důvody svého rozhodnutí.

Soud nemůže zaručit, že bude žalobci ve sporu v původním řízení každopádně sdělena podstata důvodů, na nichž jsou založena stanoviska vypracovaná specializovaným orgánem a rozhodnutí ve věci samé ve věci azylu přezkoumávaná zdejší soudem.

Článek 23 odst. 1 písm. b) procedurální směrnice nebyl proveden do maďarského právního řádu, což dává prostor pro další výjimku vedle výslovně stanovené výjimky, kterou tento článek zmíněné směrnice dovoluje. Takový postup nicméně neumožňuje ani směrnice, ani článek 72 SFEU, ani žádné jiné ustanovení unijního práva.

Jak již bylo uvedeno výše, není tedy zřejmé, zda dovolávané maďarské právní předpisy zaručují základní procesní práva žalobce, která jsou zaručena procedurální směrnicí a článkem 47 Listiny, jakož i právo na účinný prostředek nápravy.

Výše uvedená ustanovení procedurální směrnice si žádají přesný výklad i proto, že omezení či odepření přístupu k důvěrným informacím, které porušuje procesní práva a právo na účinný prostředek nápravy, může v případě nepodloženého rozhodnutí přijatého ve věcech mezinárodní ochrany vést v konečném důsledku k porušení práva na azyl (článek 18 Listiny) a dalších základních práv, jež částečně podléhají zákazu omezení (články 2, 4, 6 a 19 Listiny).

Třetí a čtvrtá předběžná otázka

Soudní dvůr se již ve věci C-369/17 vyjádřil v tom smyslu, že azylový orgán musí pro každý případ zvlášť přijmout rozhodnutí o důvodech pro vyloučení poté, co provedl meritorní analýzu a posouzení veškerých zjištěných skutečností. Vodítka k tomuto posouzení obsahují rovněž rozsudky C-715/17 a C-380/18.

Z maďarských právních předpisů vyplývá, že specializovaný orgán musí vydat závazné stanovisko neobsahující odůvodnění k existenci „ohrožení bezpečnosti státu“, od něž se azylový orgán nesmí odchýlit, a proto rozhodnutí posledně jmenovaného orgánu obsahuje v této souvislosti pouze odkaz na stanovisko specializovaného orgánu a odkaz na právní předpisy. Maďarské právní předpisy pak vedou k tomu, že meritorní rozhodnutí o mezinárodní ochraně se přijímá v rozhodnutí azylového orgánu – přičemž ani tomuto orgánu není známo odůvodnění stanoviska vypracovaného specializovaným orgánem –, v němž ovšem nelze provést v posledním stupni zevrubnou analýzu existence důvodu pro vyloučení a jeho použitelnosti v konkrétním případě, ani vzít v úvahu jednotlivé okolnosti či posoudit nezbytnost a přiměřenost. Z relevantních směrnic a rozsudků Soudního dvora vyplývá, že dokonce ani v případě účasti specializovaného orgánu (zaměřeného na bezpečnost státu) nesmí odpovědný orgán přijmout ve věci samé rozhodnutí o žádosti o azyl (tj. zda přizná nebo odejme status uprchlíka nebo cizince požívajícího doplňkové ochrany), které by vycházelo výlučně a automaticky z rozhodnutí jiného orgánu – příslušného k tomu, aby se vyjádřil

k dílčí odborné otázce –, aniž sám provede posouzení požadované v souladu s článkem 4 kvalifikační směrnice.

Maďarské právní předpisy tak vedou k tomu, že namísto azylového orgánu posuzují mezinárodní ochranu ve věci samé a přijímají příslušné rozhodnutí v posledním stupni dva specializované orgány, které nesplňují požadavky procedurální směrnice a nejsou na jejím základě oprávněny toto posouzení provádět a přijímat zmíněné rozhodnutí, a které nevedou příslušná řízení v souladu s hmotněprávními a procesními ustanoveními relevantních směrnic. Toto odejmutí příslušnosti, které je zřejmě v rozporu s unijním právem, by mohlo vést k ohrožení procesních záruk stanovených unijním právem.

Co se týče doplňkové ochrany, ačkoli představuje čl. 17 odst. 1 písm. b) kvalifikační směrnice kogentní ustanovení, i jeho použití vyžaduje posouzení každého jednotlivého případu zvlášť, jakož i zevrubnou analýzu a zvážení, jež přísluší azylovému orgánu. Toto ustanovení na jednu stranu uvádí, že při posouzení, zda nastala podmínka související s ohrožením bezpečnosti, která je uvedena v tomto důvodu vyloučení, je třeba brát v úvahu „vážné důvody“. Na druhou stranu čl. 19 odst. 4 výslovně stanoví, že členský stát prokazuje v jednotlivém případě, že dotyčná osoba není (nebo přestala být) osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu podle čl. 19 odst. 3 (tj. poukazuje na ohrožení bezpečnosti).

K páté předběžné otázce

Na základě důvodu vyloučení stanoveného v § 15 písm. ab) zákona o právu na azyl prohlásil azylový orgán, že žalobci nemůže být přiznán status cizince požívajícího doplňkové ochrany. Pro tyto účely vycházel z okolnosti, že dne 6. června 2002 byl žalobce odsouzen v trestním řízení za trestný čin, který výše uvedený orgán považoval za „závažný“, přičemž jeho odsouzení se stalo pravomocným před 18 lety.

Trest odnětí svobody, který byl uložen výše uvedeným rozsudkem, vykonal žalobce v roce 2004, tj. před 16 lety, a výše uvedený zločin byl znám již v době, kdy byl žalobci udělován status uprchlíka, který byl nakonec přesto přiznán, aniž přitom zmíněný orgán či soud, který se vyjádřil k přiznání statusu uprchlíka, uplatnil v souvislosti s tímto zločinem důvod vyloučení.

Závěrečná část

(omissis) [procesní náležitosti podle vnitrostátního práva]

V Budapešti dne 27. ledna 2021.

(omissis) [podpisy]